

איִינוּאַס / איציק מאַנגער

בוֹדֶד / איציק מאַנגר

עברית: ישראלה בקר

קיינער ווייסט נישט וואָס איך זאָג
קיינער ווייסט נישט וואָס איך וויל —
זיבן מייזלעך מיט אַ מויז
שלאָפֿן אויפֿן דיל.

מָה אָמר וּמָה אָרְצָה
לֹא יָדַע אִישׁ, לֹא יָבִין —
עֶכְבְּרוֹן וְעוֹד שְׁבָעָה
בַּפֶּנֶה שׁוֹכְבִּים.

זיבן מייזלעך מיט אַ מויז
זענען, דוכט זיך, אַכט —
טו איך אָן דעם קאַפעלוש
און זאָג: "אַ גוטע נאַכט".

עֶכְבְּרוֹן וְעוֹד שְׁבָעָה
הֵם שְׁמוֹנֶה, אוֹלִי
אַחֲבֹשׁ אֶת כּוֹבְעִי:
"לִילָה טוֹב רַעִי".

טו איך אָן דעם קאַפעלוש
און איך לאָז זיך גיין.
ווי זשע גייט מען שפּעט בײַנאַכט
אייניקער אליין?

אַחֲבֹשׁ אֶת כּוֹבְעִי
וְאַתְחִיל לַצֵּד.
אַי יִצְעַד לוֹ בַּחֲצוֹת
אַישׁ בּוֹדֶד מְאֹד?

שטעט אַ שענק אין מיטן מאַרק,
ווינקט צו מיר: "דו יאָלד!
כ'האַב אַ פֿעסעלע מיט ווײַן,
אַ פֿעסעלע מיט גאָלד".

בֵּית מֶרְזֵחַ שְׁבִשׁוּק
לִי יִקְרֹץ: "היי, קָרֵב!
לִי חֲבִית שֶׁל יַיִן כָּאָן,
חֲבִית מְלֵאָה זָהָב".

עפֿן שנעל איך אויף די טיר
און איך פֿאַל אַרײַן:
"אַ גוט יום-טוב אַלע אײַך,
ווער איר זאָלט נישט זײַן!"

אַת הַדִּלֶּת חֵישׁ אֶדְחֶף,
פִּנְיָמָה אַמְהָר:
חַג שְׁמִחַת לְכָל מִי
שְׁפָאן מִשְׁתַּכֵּר!

קיינער ווייסט נישט וואָס איך זאָג
קיינער ווייסט נישט וואָס איך וויל —
צווי שיכורים מיט אַ פֿלאַש
שלאָפֿן אויפֿן דיל.

צווי שיכורים מיט אַ פֿלאַש
זענען, דוכט זיך, דריי.
זיין אַ פֿערטער דאָ אין שפּיל
לוינט זיך? — נישט כּדאי.

טו איך אָן דעם קאפּעלוש
און איך לאָז זיך גיין.
וואו זשע גייט מען שפּעט ביינאַכט
אייניקער אליין?

מָה אָמר וּמָה אָרָצָה
לאַ גִּדַּע אִישׁ, לאַ גִּבִּין —
צָמֵד שִׁכּוּרִים וַיִּי"ש
בִּפְנֵה שׁוֹכְבִּים.

צָמֵד שִׁכּוּרִים וַיִּי"ש
הֵם נְשׁוּשָׁה, אוּלִי.
לְהִיּוֹת הֶרְבִּיעִי,
כֵּן? לאַ? — לאַ כִּדְאִי.

אַחַבֶּשׁ אֶת כּוֹכְעִי
וְאַתְחִיל לְצַעַד.
אִי יִצְעַד לוֹ בְּחִצּוֹת
אִישׁ בּוֹדֵד מְאֹד?

וואַרשע, 1933
(פֿון לאַמטערן אין ווינט)

תל-אביב, ספטמבר 2025